

sådana hästar, som eljest på grund av riksdagens nämnda beslut ej kunna finna köpare utan måste nedslaktas. Ägarna till dessa hästar utgöras till mer än 90 % av arrendatorer och mindre jordbrukare.

Vidare bör framhållas, att här avsedda syfte i hög grad skulle främjas om möjligheterna till lån från statens lånefond för hästavelns befrämjande utsträcktes till att omfatta även enskilda medlemmar av statsunderstödda häst- och ryttarorganisationer samt lånens maximibelopp höjdes.

På grund av vad sålunda anförts få vi hemställa,
att riksdagen måtte medgiva,

1) att besparingarna på ovanberörda anslagsposter under reservationsanslaget till hästavelns befrämjande och på nämnda anvisningar från statens hästavefsfond måtte få tagas i anspråk för tillvaratagande på sätt ovan angivits av hästar, som eljest riskera att bliva nedslaktade, samt

2) att möjligheterna att erhålla ridhästlån utsträckas till att omfatta samtliga statsunderstödda häst- och ryttarorganisationer och deras enskilda medlemmar samt att lånens maximibelopp höjas till inköpsbeloppet, dock högst 2 500 kronor.

Stockholm den 26 januari 1957

<i>T. G. v. Seth</i>	<i>Helge Lindström</i>	<i>Manne Ståhl</i>
<i>Nils G. Hansson</i>	<i>Harald Larsson</i>	<i>J. Ahlsten</i>
	i Hedenäset	

Nr 417

Av herrar **Ahlsten** och **Hansson**, om höjning av riktpriiset för hamphalm m. m.

(Lika lydande med motion nr 342 i Första kammaren)

Stockholm den 26 januari 1957

Johan Ahlsten

Nils G. Hansson
i Skegrie